

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **P. N.**
státní příslušnost Ázerbájdžánská republika,
t. č. bytem Pobytové středisko Havířov, 735 64 Havířov, Na kopci
269/5,
zastoupeného Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2018 č. j. OAM-242/ZA-ZA11-Z17-
2018, o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2018, jímž žalovaný rozhodl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.
2. Žalobce namítal, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu v době podání první a druhé žádosti o mezinárodní ochranu a neuvedl materiály, ze kterých při vyhodnocení situace v zemi původu v době řízení o první žádosti vycházel. Žalobce v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Azs 6/2011-96, z něhož obsáhle citoval. Uvedl dále, že pro vyhodnocení toho, zda nedošlo k podstatným změnám okolností vztahujícím se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v ust. § 12 nebo § 14a zákona o azylu, je zapotřebí zvážit rovněž to, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu žadatele, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti. Pouze tímto způsobem lze totiž vyloučit eventuální hrozbu pronásledování nebo vážné újmy pramenící např. z nově vypuknuvšího válečného konfliktu nebo přírodní katastrofy. Předmětnou úvahu je pak samozřejmě třeba i odůvodnit a vysvětlit, na jakých materiálech a důkazních prostředcích je založena, přičemž úvaha o eventuální změně, nebo naopak absenci takové změny, logicky musí vycházet ze srovnání současné situace se situací, která panovala v době řízení o první žádosti. Žalovaný se omezil na konstatování, že od doby, kdy byla posuzována jeho první žádost o mezinárodní ochranu, ke změnám nedošlo, přičemž odkázal na materiály, které použil v průběhu tohoto správního řízení, a které tak mohou snad svědčit o současné situaci v Ázerbájdžánu, ovšem u nichž není vůbec zřejmé, jak mohou prokázat situaci v Ázerbájdžánu v době rozhodování o první žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný zatížil napadené rozhodnutí vadou nezákonnosti.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobci dal možnost sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce opětovně sdělil skutečnosti, které přednesl v první žádosti o mezinárodní ochranu. Dodal, že jeho první žádost byla zamítnuta, podal druhou žádost, chce si zde zařídit nový život. Do vlasti se nechce vrátit, byl by tam sám. Žalovaný konstatoval, že k důvodům opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany shromáždil dostatek podkladů z minulého řízení o mezinárodní ochranu a shromáždil a prostudoval informace o zemi původu z první i druhé, současné žádosti o mezinárodní ochranu. Nelze tedy souhlasit s námitkou, že se nezabýval situací v zemi původu žalobce. Závěr, že nedošlo k žádné podstatné změně okolností v zemi původu žalobce je tedy založeno na objektivních skutečnostech a v souladu s ustálenou zákonnou praxí. Po provedeném řízení neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť nepřednesl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a obav z návratu do země původu. Co se týká nové skutečnosti, a to snahy o život v České republice, tak pro tyto účely mají cizinci využívat některý z institutů zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších

předpisů, které mají k dispozici. Žalovaný vyslovil názor, že při posuzování žádosti žalobce o mezinárodní ochranu se nedopustil žádné nezákonnosti. Rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem, a to na základě dostatečných a řádným způsobem opatřených podkladů.

4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě, ani ke dni rozhodnutí soudu nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
6. Ze správního spisu vyplývá, že dne 13. 3. 2018 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že se narodil v Baku na území dnešní Ázerbájdžánské republiky. Cestovní doklad ztratil ve Švédsku v roce 2017. Nikdy nebyl politicky aktivní. Je svobodný. Má syna, který se nyní nachází ve Švédsku. Ve vlasti žil v Baku. Odletěl odtud v roce 2016 do Švédska. V rámci Dublinského řízení byl převezen do České republiky v květnu roku 2017. K důvodům, které ho vedou k opakovanému podání žádosti o mezinárodní ochranu, uvedl, že v České republice být nechťel, směřoval původně do Švédska. Nyní zde chce ale již zůstat, protože zde má kamarády a do Ázerbájdžánu ani Švédska jet nemůže. Do vlasti se vrátit nechce, protože by tam byl sám. Žalobce rovněž popsal soudní řízení ve věci jeho předešlé žádosti o mezinárodní ochranu.
7. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, kterou podal 9. 5. 2017. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-352/ZA-ZA11-2017. Správní orgán rozhodnutím ze dne 22. 8. 2017 mezinárodní ochranu žalobci neudělil. Rozhodnutí nabylo právní moci 7. 9. 2017. První žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce odůvodnil tvrzením, že chce žít společně se synem, který je nyní ve Švédsku. Správní orgán při posouzení první žádosti o udělení mezinárodní ochrany vycházel z výpovědi žalobce, dále z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Ázerbájdžánu, konkrétně ze Zprávy MZV USA ze dne 3. 3. 2017 o dodržování lidských práv v zemi. Co se týká situace žalobce po jeho návratu do vlasti, správní orgán vycházel z Informace Mezinárodní organizace pro migraci ze dne 21. 1. 2017, dále z Informace OAMP ze dne 14. 12. 2016 ohledně bezpečnostní situace v Ázerbájdžánu, přičemž bylo zjištěno, že v letech 2015 a 2016 došlo k několika ozbrojeným střetům mezi arménskými a ázerbájdžánskými vojáky v souvislosti se sporným územím Náhorního Karabachu. Tato situace měla ale pouze lokální dopad a propukla v rozsahu několika dnů. Správní orgán dovodil, že samotného žalobce se pak vůbec netýká, neboť ten žil ve městě Baku.
8. Součástí správního spisu jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu posuzovaného správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Ázerbájdžánu, konkrétně se jedná o Informaci OAMP: Ázerbájdžán – Bezpečnostní a politická situace v zemi, stav červenec 2018, ze dne 3. 7.

2018, Výroční zpráva Human Rights Watch – Ázerbájdžán ze dne 18. 1. 2018, Výroční zpráva Amnesty International – Ázerbájdžán ze dne 22. 2. 2018, Výroční zpráva Freedom House – Svoboda ve světě 2018 - Ázerbájdžán z ledna 2018.

9. Ze správního spisu se dále podává, že žalobce nevyužil práva seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání.
10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
12. Krajský soud nesouhlasí s žalobní námitkou žalobce, že žalovaný neprovedl dostatečné srovnání situace v zemi původu v době podání první a druhé žádosti o mezinárodní ochranu a že neuvedl materiály, ze kterých při vyhodnocení situace v zemi původu v době řízení o první žádosti vycházel. Dle názoru soudu žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval otázkou, zda v zemi původu nedošlo k takové zásadní změně, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Na straně 3 napadeného rozhodnutí konstatoval, že v samotném Ázerbájdžánu nedoznala situace žádných výrazných změn od roku 2017, přičemž odkázal na podklady, z nichž vycházel, konkrétně na Informaci OAMP: Ázerbájdžán – bezpečnostní a politická situace v zemi, stav červenec 2018, ze dne 3. 7. 2018, Výroční zprávu Human Rights Watch – Ázerbájdžán ze dne 18. 1. 2018, Výroční zprávu Amnesty International – Ázerbájdžán ze dne 22. 2. 2018 a Výroční zprávu Freedom House – Svoboda ve světě 2018 – Ázerbájdžán, leden 2018. Aktuální situaci v zemi původu porovnal se situací, která v Ázerbájdžánu panovala v době podání první žádosti o mezinárodní ochranu, přičemž v podrobnostech odkázal na spisový materiál k příslušnému správnímu řízení. Soud považuje odůvodnění rozhodnutí žalovaného, že k relevantní změně v situaci v zemi původu nedošlo, za dostatečné a přezkoumatelné. Jestliže žalovaný ve vztahu k podkladům, z nichž ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Ázerbájdžánu vycházel při posouzení první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, odkázal na spisový materiál k příslušnému správnímu řízení, nelze mu dle názoru soudu nic vytknout. Za nezákonnost nelze považovat tu okolnost, že v napadeném rozhodnutí uvedené podklady žalovaný jednotlivě nespécifikoval.
13. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
14. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u

Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28.03.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně